

رحمان بابا

۱- پېژندنه:

رحمان بابا چې ورته د پښتو حافظ شیرازی هم وئیل شي، د پښتنو ډېر زړه پوري او يو عظيم صوفي شاعر دے. د رحمان بابا خپل نوم عبدالرحمن مهمند وه او په پښتو کښي په رحمان بابا مشهور دے. رحمان بابا د نوسال خان خټک هم عصر وه او د پغراد د عبدالقادر چيل تېڅ پير وکار وه. رحمان بابا په پښتو کښي ډېر مقبول او خوب شاعر دے.

۲- د رحمان بابا زېږېدنه او شجره نسب:

رحمان بابا

خواوشا په 1065 هـ يعني په 1644، کښي د پښتونخوا په ښار بهادر کلي کښي پېدا شو. دے. د کامل صاحب مطابق رحمان بابا په 1063 هـ کښي زېږېدلی دے. رحمان بابا د پښتو د مهمند قبيلې غورپه خپل خانده سره تعلق ساتلو او د رحمان بابا د پلار نوم عبدالستار خان وه. د رحمان بابا هنر د پښتو ښار په هزارخوښي او ډېره کښي

۳- د رحمان بابا د ژوند حالات:

۱- ابتدايي تعليم: رحمان بابا خپل

ابته ائي تعليم د مولوي محمد يوسف يوسف نے نه
 حاصل کړي ده او اعليٰ تعليم يې د کورسات
 په شپږ کورن علاقه کښې حاصل کړي ده -

2- درحمان بابا اخلاق و عادات :

رحمان بابا يو

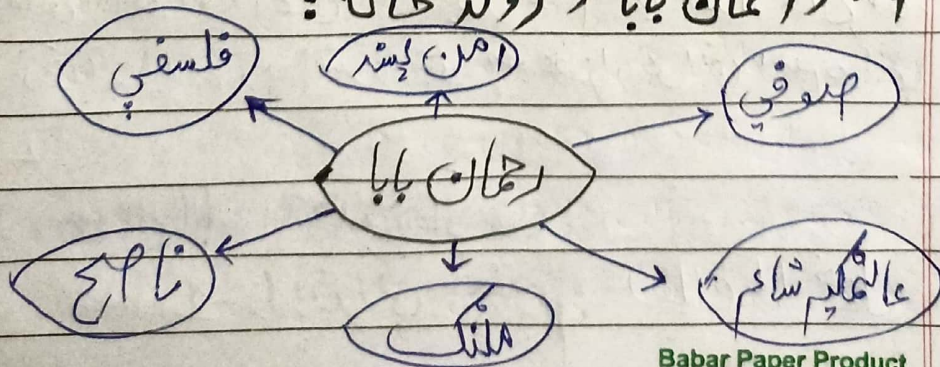
درويش او امن پسته انسان وه. هغه د قبايلو تر
 منځه جنگ نه څوښولو او نه فله د هغه جنگو کښې
 شرکت کړي دي. رحمان بابا عاجزي او فقيري خوښه
 کړي وه اوس خپه د خاني کورنۍ سره يې تعلق لرو -

3- درحمان بابا عالمگيريت :

رحمان بابا د پښتنو واحد

شاعر د څېي په ورو غنوه ښاخو سمه، ځوانانو لودا کلف
 تعليم يافتو او به تعليم او مليانو و عاصيانو کښې يو شان
 مشهور ده - درحمان بابا د پښتو شعرونه نه منلو نه
 جوړ شوه دي. او داسې پښتون په نه دي چې درحمان بابا
 د ساسي نه هغه ورته ياد نه وي -

4- درحمان بابا د ژوند خاله :

۳- رحمان بابا شاعري:

د رحمان بابا شاعري ته

يو اعلى مقام حاصل د. رحمان بابا عصر قسې علم او فلسفه په خپله شاعري كې بيان كړې ده. رحمان بابا ته د پېلو هوفيا ته شاعري پر بادشاه هم وئيلې شي.

1- رحمان بابا د شاعري د بېكاره الم خونې:

د رحمان بابا د

شاعري له لاملونو نه غټه موضوع پندرونه پيچت پيچي ناصحانا شاعري يا اخلاقي شاعري ده. دې ته علاوه كهوف پيچي حقيقي شاعري او عشقيه شاعري د رحمان بابا د شاعري لور هم موضوعات دي.

۱- اخلاقي شاعري يا ناصحانه شاعري / پندرونه پيچت:

رحمان بابا چې د اخلاقيانو

موضوع نومېږي چېم لې ده دومره لابل شاعري ته ده چېم لې. د دوي شاعري د خورا خورا پيچتولو ته دلا ده.

د اخلاقي شاعري نمونه:

چې وېل ته نصيحت كا خان تې عصر دے

لور خول ته دي هغه ته عبد الرحمان لې

په خان نقيده كې. واښې چې اول خان سم كېم بيا لورو ته

نصيحت كوه.

ه دا خبره زه و خان نه کمم اے باره
 دنگير مه شاه نه مه نوم واخست دسا
 يعني دا زه خان نه واپم نه خفا کبيره مه عيسي مه
 سا نوم واخست نو دا خبره زه خيل خان نه نوم
 زه دومره بنه سم بي نه يم چي تانه نصيحت نوم

ه راحت نه دے بي زخمته چاهوندے
 غم بنادي دي دي دعي دعم دور او خور
 خوشحالي او سلطان پيغمبر دستختي او مشعل کو نشانه يعني
 به دنيا گنبي چي اوسم بي کله به غم وي او کله خوشحالي

ه کل وسواس له احتياطه پيدا کيبي
 زه له ډير بي عهوشياره ليوڼه شوم
 وائي چي کله سم بي ډير احتياط کي چي عيسي نه طوفان
 راشي ۾ زلم له راشي يا بل چل لوستي لودي وجي نه وسوي
 پيدا کيبي کله وي زه چي سنگه ده ډير بي عهوشياره
 ليوڼه شوم

ه ډه بي عمله علم باره گنبي وائي:

ه علميت ډبي عمله عالمانو
 گوي گنج د کتابونو په خره بار شاه
 رحمان بابا وائي چي دهغه عالمانو علم چي عمل بي
 نه کي مثال بي داسي دي کله به خره چي د کتابونو خزانه
 پار شوي وي ۾ مطلب به خره کو عمر سومره کتابونو هم اڼه
 وي دهغه بي فائده نشي ~~پيدا کيبي~~ اخستي

۱ عمل و کرم ۽ عيش عمل و راندي نه کرم
 لکه طفل عسي لوبې په کتاب کرم
 چې کوم خلق عمل و کرم او عمل پي نه کي نو مثال ډې
 دغه ماشومانو د کوم جي عسي په کتاب لوبې کوي.

د حلال او حرام باره کښي:

۱ ماته ملا په مشقت په محنت سبه ده
 نه حرامه عسي نې د چا تر ملا
 محنت او مشقت سبه خبره ده دغه حرام مال نه
 کوم جي د چانه راپت کرم وي.

د بي انصافه انسان باره کښي واښي:

۱ که څوک تله د انصاف درنه په لاس کا
 خپل تېو او دبل اس به پر ابر کرم
 دغه کس باره کښي واښي کوم جي بي انصافه وي وي که نه
 چا او وښل د انصاف نو خپل خبر او دبل اس به پر ابر کرم.

د خدمت خلق باره کښي واښي:

۱ عغه زده به له طوفانه په امان وي
 چې کښي غونډې د خلقو پار پر دار شي
 په زده کښي چې دبل غم ساتي نو زده به نې د
 طوفان نه په امان وي.

د وخت د قدر په حقله:

ه تر ورځ تېرې او بېرته بېرته نه چاروځي

نه چاروځي تېر ساعت به بېرته بيا

څنگه چې د ورځه تېرې او بېرته واپس نه راځي هم هغه

شان تېر شوي وخت هم واپس نه راځي.

ه تېر ساعت په مثال هم د لکړ د

هم چا نه د ژوند کم په ژر د

گرم وخت چې تېر شي هغه بيا نه شي راتلې بلکه څنگه

چې هم دوباره نه شي ژوندي کېدې.

2 - حقيقي شاعري يا درحمان بابا شاعري کښې

لتصوف/عسراک يا معرفت:

درحمان بابا کلام کښې

هوښياري د تصوف رنگ د عسراک زيات غالب ښکاري.

هغه راده چې رحمان بابا د هوفياؤ سر دار او عاشقانو د سر

ماچ د -

د کلام نمونه:

د الله تعالی په مېنه کښې واښې:

ه چې د اعصي لوه مېلمه نه کور ته بيا يې

اول غولې پا کينه کمه له خاشاکه

يعني کله چې ته د الله تعالی سره د مېنې دعوه کښې لو اول

زره نه لويې مېنې لري که (د اول د مېنه د مال مېنه وغږه)

مطلب زره خه صفا کمه بيا د الله تعالی مېنه زره نه کوزه کمه.

ۛ رازما ديار جلوه ده چي ليدره شي
 لکه نيم په هومعه په سونمان
 وائي چي څنگه نيم په کمر چي او په جامعيت او په مندر
 لکي دغه شان د الله تعالي جلوه په هر سه کبني
 بنفاره ده.

د هوفياؤ کم امت پاره کبني وائي:

ۛ دغا واره کم امت دعاشفي ده
 چي څوک غوث کم ي څوک قطب څوک اوتار
 وائي چي اولياء الله د الله تعالي او د پيغمبر عليه السلام په مينه
 کبني داسي مقام ته رسيدلي چي يا خو عيني له الله پاک د
 غوث مقام وکوم ي، يا د قطب او يا اوتار کوم چي دکهوت
 هم حلې دي.

د معرفت حاصلولو پاره کبني فرمائي:

ۛ که په ځان باندي قدم کبني دي رحمانه
 جعانونه به دي لاندي تر قدم شي
 مطلب چي خيال تواهشات (نفساني روچشي) باندي وکله و
 انسان وس به شي دي بيا د الله تعالي د معرفت نه عيس
 څوک منع کولې نه شي، او بيا به لولا دنيا دنه د قدم لاندي شي.

د الله تعالي پيژندنې پاره کبني څه داسي فرمائي:

ۛ لور د سمعي په فانوس وکله پيښي
 تاچي واغوشي د خيال جامې نري
 څنگه چي د سمعي رڼا فانوس کبني بنفاري دغه شان الله پاک
 دکاشان په هر زره کبني بنفاري يعني په گل، سمندر، جبل،

Day: _____

Date: _____

انسان، حيوان، گھو، باران، سردی، چي، دکا، شان، عمره
زره، دالله، تعالیٰ، په، موجودگی، گواهی، ورکئی۔

ه، که، دستا، په، منځ، کښي، پوي، د، حجاب، نشته، پلټ
زه، له، د، پري، ځلي، واپم، چي، نغان، د،
یعني، سا، په، منځ، بالکل، حجاب، نشته، خو، سنا، نشت، دي
دوسره، د، پري، د، چي، زه، پکښي، سا، منځ، نشتم، ليد، څنگه
چي، ~~نمونه~~ نه، نشي، کتبي۔

ه، بي، پري، حسن، په، چانه، وي، ليد، له
که، څوک، وائي، چي، ليد، شي، تش، گومان، د،
فرما، چي، الله، پاک، او، در، تعالیٰ، تخليق، دوسره، حسن
لري، چي، په، پري، ورته، کتل، نه، کيږي، او، که، څوک
دا، وائي، چي، کتل، ورته، کيږي، نو، دا، دغه، عصبی، گومان، د،

د پيغمبر عليه السلام هراج واقعي په حقله فرمائي:

ه، چي، په، ليو، قدم، تر، عرش، پورې، رسي
ما، ليد، له، د، رفتار، د، درو، یشانو
رحمان، بابا، وائي، چي، در، ویشانو، داسي، رفتار، د، چي، په
ليو، قدم، عرش، تر، رسي، یعنی، څنگه، چي، زمونږ، خوب
پيغمبر، ليو، قدم، په، ليو، راق، کيښود، او، چي، بل، قدم، په
کيښود، نو، په، عرش، کښي، مبارک، ولاړ، وه۔

3- در جهان بابا شامری کنبی د عشق بر خا:

رحمان بابا خلیله

شامری کنبی د عشق او صحبت موضوع د پوره په
خوږو او ښه الفاظو کنبی بیان کړی دی. معناه کو
عشق د الله پاک د یا عشق د محمد رسول الله د دے -

د عشقیه شامری نمونې:

د الله تعالی او پیغمبر پاک د عشق باره کنبی فرمائی:

ه دا جهان دے خدای له عشقه پیدا کړم

د جمله و مخلوقا لوق پلار دے دا

دا دنیا الله تعالی د محمد مصطفی ص د مزخ مبارکه پیدا کړم

دا کله چې آدم علیه السلام پیدا شو او عرش ته یې او کتل لویه

عرش پرې یې لیکلې وه لا اله الا الله محمد رسول الله مطلب

دا جهان الله پاک د محبوب په عشق کنبی پیدا کړی -

ه و اسمان ته اس د عقل نه رسیدی

دا خو عشق دے چې په عرش ته سره قدم وړی

په عقل ټول اسمان ته ختلې نه شي. محبوب پیغمبر ص که

په عرشه قدم ایښه وه نو دا د عشق د پر کتله -

عبادت باره کنبی فرمائی:

ه چې یې سر په زمکه ایښه وي خپل پارتا

په اسمان باندې ختله لکه تمه دے

کوم ښه چې په زمکه خپل سر الله تعالی ته ایښه وي

Day: _____

Date: _____

د عفتا پندره مثال په شان د نغم د لوم چي په
اسمان هم گېږي -

مجازي عشق باره گڼې فرماښي :

ه نه رسيږي ستا و حسن و ته خوږه
ته په ورسې مېرمني ته منډوره
د بي بي باره گڼې فرماښي چي ستا حسن ته د جنت
خوږه چي ته رسېږي شي ځکه عفتا خو په جنت گڼي
ستا خارمه وي -

4- ژوند ژواگ باره گڼې شاعرۍ :

ه نه شي د خانانو ملنگانو سره ملي
چي ته عزيز خان چي ته ملنگ عبدالرحمان
عزيز خان د رحمان بابا دور و عفتا په ورته وئيل خاني گوه
رحمان بابا په ورته ما ملنگي ته پيږي دا - رحمان بابا د علم كصوف
د پاره عفتا ته تلو عزيز د لوفسار نه را واپس كمو -

ه اورنگ زيب او شاه جهان غونډي اشرف
صدقه شه تر منصور غونډي نذراف
د مغلو بادشاهان منصور خراج نه قربان شي -

د خپلې ملنګۍ او عاجزۍ په حقله فرمايي:

ه زه د پزار او درهم نه لرم په کور کېنې
ولې نور خلق مې لوبې دنيا دار
ما سره په کور کېنې سه نشه او خلق وائي چې مالداره ده.

ه په عمر کور کېنې رنځوران وائي پيرانه دي
راس مې نه رسي د عهپيا په دوا
وايي چې راسې خلق شه چې رنځوران معني بساران دي
خو وي زه عيس مال و دولت نه لرم چې علاج ورله اوکرم.

۵- ننگيت يا شامرانه تعلي:

ننگيت معناه

شامري ده کوم چې شام د خپل خان باره کي. درحمان بابا
خپل خان باره کېنې شامري د عمر قسمه ميا کېنې نه پاکه ده.
رحمان بابا خپلې شامري د قدر او اهميت باره کېنې فرمايي:

ملنګي
ه در گوهر په تله نه دي چا تللي
درحمان شعر گوهر د خه لوبې
کنګه چې ملنګي، عهپي او جواهران خلق نه تللي دهغه
شان درحمان بابا شعر هم ده.
ه چې منکم پري اعتراضه کوله نه شي
دادي شعر د رحمانه که اعجاز معجزه
معني سه شامري افغاري هم پکېنې عيب نشي راوېشي، نو
داد شعر د که معجزه ده.

خپل محنت او ښه داشت په حلقه فرمائې:

۱ چې تمام دخپل څنگر په وينو رنگ د

درمان څېرې څنگه رنگينه دي

دوسره مې سخني مې ښه داشت کم دي لو دوسره محنت

مې کم د ۲ چې خپل ځان مې دخپلو وينو په رنگ

رنگ کم دي ده څنگه (درمان بابا په کلام گنې اثر ۲)

حقيقي محبوب ته فرمائې:

۱ ستا د حسن د تمريف له پرکته

درمان د شعر گوښې په عالم دي

چيني (واوړه) له دنيا

ستا د حسن د تمريف چې زه کوم د معني پرکته په لخوا

دنيا گنې (درمان بابا د شاعرۍ هفت گنې ي).

۲ زه (درمان چې ستا د حسن ثنا خواک يم

ستاکه روپه درست جهان زما شاه کمه

الله پاک ته فرمائې چې زه کله ستا د حسن د تمريف کوم لخوا

دي جهان خلق بيا زما هفت گنې.

۵- د کلام خلاصه:

خلاصه دا ستوه چې (درمان بابا

گو عالمگير شاعر د ۲)

زه (درمان په لېسټو زه عالمگير يم